

Prin Sighetul cu gaz de lemne

Scris de Florentin Nasui

Sâmbătă, 07 Februarie 2009 08:44 -

Sighetul Marmăției situat pe frontiera cu fostul imperiu sovietic n-a prea fost la inima autorităților centrale comuniste. Speriați că cu atul Maramureș din stînga Tisei

după Război
Sighetul
Comit

pot fi anexate oricînd URSS-ului,

mai marii României au

mutat reședința Maramureșului la Baia Mare, alipind acestui ținut cu raioanele

din zonă, (Lăpuș, Șomcuta, Șimleu) raioanele Sighet și Vișeu

plus cele

din Oaș,(Negrești, Carei, Satu Mare). Zona de nord-vest a patriei a devenit

cu 6 decenii în urmă

regiunea Baia Mare cu reședința la Baia Mare, un oraș care la vremea aceea avea vreo 10 mii de locuitori și arăta mult mai rău ca Sighetul , oraș prosper pînă atunci.

Atunci s-a născut și rîca dintre sigheteni și baimăreni, maramureșenii de dincolo de deal fiind invidioși că orașul lor vegetează în timp ce Baia Mare înflorește. Același lucru s-a întîmplat și după 1968 cu Satu Mare, cînd, revenindu-se la județe, Sighetul a rămas tot fostă reședință de județ, cu investiții mult sub nivelul celor puse în valoare în „capitalele” Baia Mare și Satu Mare.

Prin Sighetul cu gaz de lemne

Scris de Florentin Nasui

Sâmbătă, 07 Februarie 2009 08:44 -

De aceea în 1990, sighetenii pe mai multe voci doreau reîmpărțirea administrativ teritorială a țării, iar Maramureșul să revină în „țara” sa, în județul abuziv desființat. Se credea atunci că Sighetul se va dezvolta așa cum s-au dezvoltat alte orașe pe vremea comunismului. Dar baba cu colaci a trecut și au rămas doar urmele ac
elei orînduirii și amintirile.

Unele dintre ele privesc nivelul de trai, bunăoară. După 1960 au început construcțiile de locuințe pe verticală, la bloc. În apartamentele de la confort 1 la 4 oamenii s-au mutat cu lopata.

Primele blocuri de locuințe au fost prevăzute cu centrale termice proprii sau cu coșuri pentru evacuarea fumului. După ce rețeaua centralizată de termoficare a împânzit cartierele, vreo 10 la număr, blocurile nou construite nu mai aveau coșuri. După ce epoca de aur a lui Ceaușescu s-a transformat în coșmar, iar sighetenii dîrdîiau pe lîngă caloriferele reci,

de prin 1982 locuitorii dintre confluențe și-au instalat sobe pe lemne ori și-au clădit teracote în apartamente, pe care le-au racordat provizoriu

în coloanele de aerisire de la bucătărie sau baie, locatarii afumîndu-se reciproc.

Văzînd că gluma se îngroașă, că penibila situație

a înghețului în casă se repetă an de an...pînă-n anul 2000, blocatarii și-au construit hornuri. Locul antenelor de televizor a fost luat de fumegătoarele care iarna pufăie în gri alb

sau în negru, funcție de combustibilul folosit, acesta fiind în general lemnul.

De ce nu s-a introdus gazul metan la Sighet în anii comunismului? Se invoca prețul lui ridicat dar și rezerva epuizabilă. Ți se sugera să fii mulțumit că ai gaz în butelie. Da, în butelia de aragaz, care era cel mai de preț obiect din apartament. Ea se obținea foarte greu, prin repartiție și se schimba cu una plină

la fel de greu, prin statul la cozi zile și nopți întregi, mai ales după 1985.

Din 1990, din lipsa fondurilor pasul s-a bătut tot pe loc. Mai mult, edilii locali nu s-au prea zbatut pentru reabilitarea termoficării centralizate, sau aprovizionarea ritmică a centralelor cu

Prin Sighetul cu gaz de lemne

Scris de Florentin Nasui
Sâmbătă, 07 Februarie 2009 08:44 -

combustibil lichid. Abia prin 1999 s-a încercat ceva,

dar era prea târziu că, după modelul băimărenilor, sighetenii au început să solicite debranșarea de la rețeaua centralizată de termoficare a orașului. Așa se face că , în iarna lui 2000-2001,n-a mai rămas

nimeni branșat la rețea decît rău platnicii și nevoiașii.

Așa au murit centralele de cartier, sighetenii de la bloc strofocîndu-se să-și asigure sau să-și consolideze

independența termică

în locuințe.

Mai întîi sighetenii s-au aprovizionat cu lemne pe care le-au depozitat care pe unde. Pe lîngă zidurile blocurilor, prin balcoane, prin garaje, pe zonele verzi din preajmă. După ce și-au acoperit terasele blocurilor cu șarpantă, cei care locuiesc la etajele superioare își trag lemnele cu scripetele în „pod”. Din toamnă pînă în primăvară, vreo 7 luni, zilnic vezi pe lîngă blocuri oameni care taie

emne

cu circularul,cu fierăstrăul mecanic, sparg lemne cu securea sau cară cu coșurile, cu sacii sau cu plasele lemnul de foc la etaje, în apartamente. Activitatea furnicarului din curțile blocurilor se vede mai apoi pe cerul colorat în dîre sau nori de fum. Cînd presiunea atmosferică este scăzută, sighetenii stau cu geamurile închise pentru ca fumul să nu le pătrundă în case. Asta, pentru că în 2000 gazul metan era doar pe vine, iar localnicii nu au găsit altă soluție tehnică decît centralele de apartament pe combustibil solid.

După ce magistrala de gaz a ajuns acum vreo 3 ani la porțile orașului speranțele au crescut dar au rămas la atît. Din cei 57 de km de rețea stradală ce trebuia îngropată în 2 ani, firma privată de distribuție a gazului în municipiu

s-a mișcat foarte încet, realizînd pe jumătate

cele promise. În acest timp prețul gazelor a crescut, dar și costurile pentru branșarea la rețea. Au fost nenumărate situații în care populația a plătit în avans taxele de branșare și racordare, dar hîrțogăria

Prin Sighetul cu gaz de lemne

Scris de Florentin Nasui

Sâmbătă, 07 Februarie 2009 08:44 -

necesară , aprobările de rigoare lungesc răbdarea la 6-8 luni la care se mai adaugă și lentoarea celor de la firma de distribuție sau insuficiența numărului de personal. Dacă oameni cu relații (să nu le spun pile) au așteptat flacăra de gaz în casă

pînă li s-a aplecat, ce pot spune oamenii de rînd! Ei, bieții, se mulțumesc doar să reclame, iar cînd treci pragul firmei Berg din Sighet și pui întrebări, toți fug de tine ca de dracu și nimeni nu știe nimic. Firmă care mai mult pare

fantomă, decît una serioasă, care a uitat adeseori să refacă la timp trotuarele sau carosabilul sparte de ea . Pe urmele conductelor îngropate

se împiedică în gropi mașinile și pietonii care înjură Primăria fără ca ei să știe că obligațiile de readucere la starea inițială a asfaltului spart revine firmei de distribuție. Firmă reclamată de mulți cetățeni că percepe sume astronomice pentru racordare-branșare, motiv pentru care puțini localnici se încumetă să-și introducă gaz metan în locuință. Cum lumea nu are 20, 30 de milioane

sau mai mult de aruncat pe fereastră pentru racordare ,

în plus

față de alte 40-50 milioane necesare pentru instalația interioară, numărul abonaților casnici este de

750. Din aceștia, majoritatea utilizează gazul doar la bucătărie, la mașina de gătit. Prețul gazului consumat , în acest caz

este de două trei ori

mai mic decît al gazului lichefiat

consumat în aceeași perioadă de timp. Dar nici încălzirea cu gaz nu este cu mult mai scumpă decît cu lemne. Făcînd un calcul comparativ, la un apartament cu 2,5 camere

încălzit cu lemne la cel puțin 20 de grade Celsius cheltuiești în 6 luni 16 milioane lei , dacă lodbele tăiate le spargi și le cari singur în casă. Dacă plătești un om

pentru această operațiune, mai dai două milioane, adică

mai mult

cît ai plăti gazul pe 6 luni, 17 milioane lei, pentru aceleași condiții de confort termic la care adaugi lipsa stresului: plouă, nu plouă pe lemne, am nu am lemne în casă, am cu ce aprinde focul, am dus sau nu cenușa.

Prin Sighetul cu gaz de lemne

Scris de Florentin Nasui
Sâmbătă, 07 Februarie 2009 08:44 -

Pînă la Sfirșitul anului trecut au fost executate 683 brașamente de gaz la case și 138 la apartamente de bloc. Utilizatori de gaz sunt aproximativ 340 la case și 410 la bloc, adică vreo

5 la sută din totalul locuințelor și vreo 6 la sută dintre apartamente.

Din cele aproape 18 mii de locuințe din Sighetu Marmației, 8 mii sunt apartamente la bloc. Aceste 8 mii sunt fumuri în plus peste oraș, la care se adaugă

zeci și zeci de instituții și agenți economici care focăresc din plin.

Iarna, Sighetul duduie. Nu-i locomotivă cu aburi, dar pufăie. Fulgii de nea se topesc în funingine. Trecătorii se îneacă în mireasmă de lemn aprins cu motorină sau cu pet-uri. Plastic extrem de otrăvitor.

Mama natură se sinucide cu noi!

Autor: Florentin NĂSUI

Sursa: Graiul Maramuresului